

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47,
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicii nu se înșopăză.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Cerculariul consistorial

cătră toate oficiile protopresbiterale din arhidieceșă.

Nr. 2376 Plen.

După ce cu finea lui Septemvrie a. c. espiră periodul de trei ani al congresului ales la anul 1877, consistoriul arhidieceșan prin hârtia metropolitană din 12 Iulie a. c. Nr. 107 metr. este invitat, ca cu privire la §§. 146, 148 și 150 din statutul organic să facă cele necesare pentru alegerea deputațiilor congresuale pe noul period de trei ani, care se va începe cu 1 Octobrie a. c.

Deci în înțelesul §. 148 combinat cu §. 91 din statutul organic prin aceasta arhidieceșă noastră transilvană, ca parte constituită a provinciei noastre metropolitane, este invitată a pași la alegerea reprezentanților sei, clerici și laici, pentru congresul ordinaru pe periodul dela 1 Octobrie a. c. până la 30 Septemvrie 1883.

Alegerea reprezentanților sau deputațiilor arhidieceșei noastre transilvane la congresul ordinaru pe periodul sus indicat are a se face după următoarele dispozițiuni:

A. În general.

Având arhidieceșă noastră a concurge la congresul ordinaru, în înțelesul §. 146 din statutul organic, cu 10 deputații din cler și cu 20 deputații laici, împărțirea cercurilor electorali rămâne, până la o nouă reconstituire a cercurilor ei administrative, în esență tot cea din 22 Iulie 1870, Nr. 620, și adică: 10 cercuri electorali pentru alegerea deputațiilor din cler, și 20 pentru alegerea deputațiilor laici.

Pentru fie-care cerc electoral consistorial denumesc câte un comisariu după firea cercurilor electorali, din cler și din laici.

Conspectul cercurilor electorali și numirea locurilor centrale și a comisarilor consistoriali pentru fie care cerc electoral, se alătură sub A.

B. Pentru deputații preoțesci.

În fie-care cerc electoral deputatul din cler se va alege de toți preoții din același cerc în modul următoriu:

1. Joi 28 August st. v. la 11 oare înainte de meadași, toți preoții din același cerc electoral se vor aduna la locul central al cercului, și anume în localitatea destinată spre acest scop de comisariul respectiv; acolo înainte de toate se va examina lista alegătorilor, prezentată de protopresbiterul, eventual de protopresbiterii sau administratorii protopresbiterali ai protopresbiteratelor, din cari se compune cercul respectiv electoral; — spre care sferșiți toate oficiile protopresbiterale sînt prin aceasta pofite a compune lista preoților alegători din tract și a o trimite fără întârziere la comisariul consistorial respectiv; — această listă apoi se va îndrepta fiind de lipsă și se va statori; și va constata numărul celor prezenți, cari au a fi înscrși cu numele în protocol; se vor alege doi bărbați de încredere și un notariu

dintre alegătorii prezenți și așa constituindu-se alegătorii într-un colegiu electoral vor trece numai decăt, sau după o eventuală consultare la alegerea unui deputat din cler pentru congresul ordinaru.

2. Alegerea se va face sau prin votare publică, sau la cererea unei terțialități a alegătorilor prezenți prin votare secretă, adecă prin ședule. Aclamațiunea nu este permisă. Ordinea votărei va fi astfelu: Comisarul consistorial va chema pre alegătorii, unul câte unul, după cum sînt consemnați în listă, spre ași da votul cu graiul pentru o persoană din clerul nostru, sau în cas de votare secretă spre ași da ședula în urnă, pe care ședulă va fi scris numele persoanei din clerul nostru, carea respectivul alegătoriu voeșce se fie aleasă de deputat. În casul din urmă pe ședulă se fie scris numele și caracterul candidatului.

În cas, când alegătoriu nu ar cunoașce întreg numele candidatului va fi de ajuns, dacă el va numi sau va scrie în ședulă numele de familie, caracterul și locuința aceluia, când apoi identitatea persoanei nu va pute fi dubioasă.

Notariul colegiului, sub controla bărbaților de încredere, va înscrie în protocolul de alegere în prima rubrică, numele votantului și de alătura acestuia în a doua rubrică, numele candidatului, ear în casul de votare secretă numai numele votanților după rëndul, în care sînt chemați a depune ședula de votare în urnă.

Numele candidatului, pentru care se votează, o de a se scrie întreg așa, precum el se exprimă de cătră votanți, și semne în loc de nume nu sînt ertate.

3. După terminarea votărei cu alegătorii prezenți se va accepta încă $\frac{1}{2}$ oară pentru acei ce nu se putură prezenta în decursul votărei, după carea numai decăt se va încheia votisarea.

Alegătorii, cari se vor prezenta succesive, mai înainte de încheierea votărei, vor pute da votul lor ear mai târziu nu.

Încheierea votărei are a se nota la protocol, punându-se și oara când s'a încheiat.

4. După încheierea actului de votare, biroul colegiului numeră voturile la cas de votare secretă ședulele, — care aflându-se în numer egal cu al votanților, se scrutinează. Acela care a întrunit maioritatea voturilor, se proclamă de cătră comisariul consistorial de deputat ales al congresului pe periodul dela 1 Octobrie a. c. până la 30 Septemvrie 1883.

5. La cas când ar avé maioritatea egală doi candidați decide soartea, care are a se efectui de loc.

Despre întreg actul și decursul alegerei se va lua protocol, lângă care se vor lega ședulele de votare numerisate, trăgându-se prin acela și prin o foaie a protocolului un fir de ață, ale cărei capete se vor sigila cu sigilul bisericeii sau al unui bărbat de încredere, și apoi încheindu-se protocolul și autenticându-se numai decăt în prezenta alegătorilor, se va

subscrie de cătră comisariul, bărbații de încredere și notariu.

6. Pentru alesul deputat se va pregăti sub actul alegerei un credențional, care va fi scris de comisariul, bărbații de încredere și de notariu și se va inmanua, fiind de față, sau va trămite alesului deputat pe calea cea mai sigură și fără amănare, sub responsabilitatea comisariului.

7. Comisarul consistorial va asterne protocolul de alegere cu toate acelușale sale cel mult până la 4 Septemvrie a. c. consistoriului arhidieceșan. (§. 91 b. d. f. g. k.)

8. La casul când comisariul consistorial ar observa, că e luat în combinare de a fi ales deputat în cercul unde funcționează ca comisariu, are a se subtrage din combinare, sau a renunția dela misiunea de comisariu. La eventualitatea din urmă colegiul și alege un președinte ad hoc, care conduce actul alegerei și îndeplineșce toate agendele comisariului.

C. Pentru deputații laici.

Deputații mireni se vor alege de toți membrii sinoadelor parohiale din respectivele cercuri, pe lângă observarea celor următoare:

a) Fie-care comună bisericească dimpreună cu filiile, unde sînt, are a se întruni *Duminecă în 31 August a. c.* în sinod parochial extraordinar, pentru alegerea deputatului la congresul nat. bis. ord. pe periodul dela 1 Octobrie a. c. până la 30 Septemvrie 1883, de sine îtelegându-se, pe lângă publicarea de 8 zile înainte și pe lângă anunțarea obiectului, pentru care are a se întruni sinodul (§. 9).

b) Pentru ca efectuirea alegerei să urmeze în rënd bun, oficiile parohiale, în înțelegere cu comitetele parohiale, acolo, unde nu sînt, se pregătescă lista alegătorilor, îndreptățiți în sensul §. 6 din statutul organic, care listă să se publice deodată cu publicarea ținerii sinodului, și să stea deschisă în decursul celor 8 zile spre a o pute vedé fie-care parochian, pentru ca, la cas de lipsă, săși poată reclama dreptul de alegătoriu la comitetul parochial, și acesta săl propună spre ulterioara deciderie sinodului parochial.

c) Sinodul întrunit sub conducerea preșidiului ordinaru se va constitui alegându-l un președinte, doi bărbați de încredere și un notariu (§. 91 e.)

d) Trēcînd sinodul la alegere îndată, sau după o eventuală consultare, notariul va ceti cu glas înalt pe fie-care alegătoriu, și fie-care se va înfățișa spre ași da votul cu graiul viu, sau, dacă s'au cerut de 20 alegători votare secretă, spre ași da ședula, pe care va fi înscris candidatul, pre care alegătoriu voeșce să fie ales deputat la congresul ordinaru pe periodul sus numit; aclamațiunea nu este permisă (§. 91 e.)

În cas, când alegătoriu nu va cunoașce întreg numele candidatului, va fi de ajuns, dacă el va numi sau va scrie în ședulă numele de familie și caracterul aceluia, când identitatea persoanei nu poate fi dubioasă.

e) După terminarea votărei cu alegătorii prezenți se mai asteaptă o jumătate de oară, după care numai

decăt se încheie votarea, cea ce se va nota în protocol, punându-se apriat oara, când s'a încheiat votarea; alegătorii cari se vor prezenta succesive în decursul votărei, votează la urmă; după încheiere nu se mai primesc voturi.

f) După încheierea actului de votare în prezenta alegătorilor se numeră voturile, respective ședulele, și se enunță rezultatul de cătră președintele sinodului.

g) Despre actul alegerei, respective votărei, în fie-care sinod se compune un protocol după formularul de sub B. în care se vor însemna voturile după cum au urmat, adecă: numele votantului și alătura expres al aceluia, pentru care alegătoriu și-a dat votul seu, nefiind permise nici semnele „ „, nici „ditto”; dacă însă votarea s'a făcut cu ședule, aceste în modul indicat la alegerea deputațiilor din cler se vor alătura la protocol (§. 91 f.), ear protocolul subscris de președinte, de bărbații de încredere și de notariu se cuvertează cu toate acelușale, în fața sinodului, dacă sînt ședule dimpreună cu aceste, și așa după ce protocolul s'a sigilat cu sigilul bisericeii respective și al președintelui, decumva are, sau al unui bărbat de încredere și cu aceleși sigile s'a sigilat și cuverta, în care s'a pus protocolul, se predă unuia din bărbații de încredere cu însărcinarea, de al prezenta la ziua mai jus fixată la locul de scrutinare comisariului consistorial (§. 91 g.).

În cas, când sigilarea protocolului nu s'ar pute face după cum se prescrie aici: această împregurare și cauzele ei sînt de a se însemna la protocol.

h) *Duminecă în 7 Septemvrie a. c.* la 11 oare înainte de meadași, toți bărbații de încredere însărcinați cu ducerea protocoalelor sinoadelor parohiale, din unul și același cerc, se vor înfățișa la locurile de scrutinare respective, care se află însemnate în conspectul de sub A. Acolo după ce toți bărbații de încredere se constituiesc într-un colegiu de scrutinare, alegânduși un notariu și doi bărbați de controlă, fie care unul câte unul, predă protocolul sigilat, după cum l'a primit, comisariului consistorial desemnat în conspectul asemenea sub A. Protocoalele se desigilează de cătră comisariul consistorial înainte de colegiului, se vor ceti cu voce înaltă și se va numera sumariul voturilor din tr'ensele, scriindu-se sumele voturilor în protocolul de scrutinare.

Protocoalele acelor sinoade parohiale, cari nu se prezențază de respectivii bărbați de încredere, sau vor fi lipsite de formele prescise, precum și acele, cari se vor prezenta după încheierea scrutiniului, — nu se vor lua în considerațiune. Însă și aceste protocoale rămân lângă actul de scrutinare spre a se asterne cu celelate dimpreună consistoriului arhidieceșan, ear' cauzele, pentru cari nu s'au luat în considerațiune, au a se nota la protocolul scrutiniului.

i) După esaminarea, numerarea și sumarea voturilor și statorirea rezultatului, acela, care a întrunit mai multe voturi, se proclamă deputat

al congresului pe periodul dela 1 Octobrie a. c. până la 30 Septembrie 1883.

k) La cas când doi ar intruni o pluralitate egală de voturi, între dênşii va decide soarta executată numai decât în faşa locului (§. 91 h).

Resultatul scrutinului se notează în protocolul scrutinului, care se va subscrie de comisarul consist. şi de toţi bărbaţii de încredere, (§. 91 h.) cari formează colegiul de scrutinare.

l) În prezenţa colegiului de scrutinare se va face credenţialul, care se va subscrie întocma ca şi protocolul de scrutiniu.

Protocolul colegiului cu toate aceluşale sale va substerne comisarul consistorial cel mult până în 13 Septembrie a. c. consistoriului arhidiececesan. Credenţialul se va înmanna numai decât, dacă alesul va fi de faşa sau dacă nu, i se va trâmite în timpul cel mai scurt pe calea cea mai sigură, sub responsabilitatea comisariului.

La cas, când vre-un comisarul consistorial, preoţesc sau mirean, s'ar afla împedecat în ori ce mod dela împlinirea misiunii sale, acela va face grabnică aretare la consistoriul arhidiececesan; ear de cum-vă consistoriul ar fi putut face vre o dispoziţiune pentru alt comisarul până la ziua alegerii, respective a scrutinului, sau când împedecarea comisariului s'ar ivi numai în momentul suprem, chiar' la alegere ori sub scrutinarea actului: în aceste casuri membrii colegiului electoral preoţesc, respective ai scrutinului, sânt autorisaţi a'şi alege un suplinte al comisariului consistorial, carele va îndeplini agendele acestuia.

D. Apendice.

Deoarece destinaţia diurnelor deputaţilor la sinoadele şi congresele noastre nu s'au putut regula încă în mod definitiv prin sinodul arhidiececesan, şi fiindcă din colectele incuse în urma cerculariilor de aici ddo 18 Noembrie 1878 Nr. 1062 Plen. şi din 19 Noembrie 1879 Nr. 1858 Epir. nu s'au putut acoperi nici pe departe datoria făcută în fondurile arhidiececesane dela sinoadele şi congresele anilor trecuţi, consistoriului nu' rămâne alta, decât a se folosi de usul de până acum, şi a apela şi de astădată la bunul simţ al creştinilor noştri, pofindu' ca după putinţă să contribuie atât dela sine cât şi din lădile bisericilor spre scopul acoperirii speselor deputaţilor din arhidiececa la congresul naţional bisericesc din acest an. Aceste colecte sânt a se asterne prin oficiile protopresbiterale la epitropia arhidiececesană cel mult până la finea lui Septembrie a. c.

Cu această ocaziune oficiile protopresbiterale sânt însărcinate a trimite cu toată posibilitatea grăbire acest cerculariu la fiesce-care oficiu parochial din tractul seu pentru publicarea şi efectuarea celor prescise; spre care scop se trimite de aici un numer corespunzător de copie; ear' pl. t. comisari consistoriali sânt pofitiţi a primi şi împlini misiunea cu reflexiune şi la instrucţiunile speciale ce vor primi de aici, având a se pune la timpul seu în raport cu consistoriul arhidiececesan.

Aducând aceste la cunoştinţa iubitelui cler şi popor din arhidiececa noastră, îmi esprim doriţa: ca clerul şi poporul să caute a fi reprezentat în congresul nostru naţional bisericesc prin bărbaţi maturi, luminaţi şi devotaţi binelui public, cari să contribuie din toate puterile la binele şi progresul bisericii noastre.

Sibiul din şedinţa plenară a consistoriului arhidiececesan ținută în 14 Iulie 1880.

Miron Romanul m. p.,
arhiepiscop.

Revista politică.

Sibiu, în 30 Iulie.

Desvoltarea suprinzătoare a Kosuthismului în Ungaria atrage tot mai mult atenţiunea şi a presei străine, cu deosebire a celei din Viena. Mare trebuie să fie deja răul, dacă o foaie cum e d. e. „Neue freie Presse“ serie următoarele:

„Trebuie să trăiesc, dice corespondentul pestan al organului vienez, în ţeară însăşi, trebuie să fi martor a celor ce se petrec şi să nu' fi greu de tortura nespūsă, a ceti în toate ăilele ăiarele maghiare. Atunci abia vei primi o idee despre aceea, cum aici în ăia mare şi înaintea lui se trage în tină aproape tot, ce constituie existenţa monarchiei austro-ungare şi a dinastiei... Este astădi un lucru notoric, că răspândirea repede a tendinţelor extreme de stat în Ungaria este una dintre primejdiile cele mai mari ale politicei noastre interne.“

Eacă cine primejduese monarhia noastră! Dar' presa jidano-maghiaronă din Budapesta în loc de a recunoaşte păcatele conducătorilor maghiari, se acată de staturile vecine, bunăoară de România, şi într'un limbaj propriu numai jidoveşilor cu o ridiculă îngâmfare îşi permit a dăscăli pe un popor, ce şi dă toată si-linţa a fi cu monarhia Habsburgică în cele mai prietinesci raporturi.

„Neues Wiener Tagblatt“ primeşte din „cercuri diplomatice“ următoarele: „Al doilea fiu al cancelarului german, contele Wilhelm Bismarck, călătoreşte de present prin Ungaria şi va estinde călătoria sa şi asupra Orientului. Este voinţa principelui Bismarck, ca fiii sei şi funcionarii sei să călătorească prin diferitele state, pentru a cunoaşte ţeri şi oameni. Contele Bismarck va da atenţiune deosebită stărilor ungare şi va nizu cu deosebire a se informa despre raporturile naţionalităţii germane de sub coroana Stlui Stefan. Spre scopul acesta contele Bismarck va petrece un timpoare care în Transilvania. Este faptă, aşa se dice, că în Berlin se dă de un timp incoace o atenţie potenată raporturilor Germanilor din Ungaria şi Transilvania.“ Comentariu la această împărtaşire a foaiei vieneze îşi poate face ori şi cine.

„Grenzboten“, o revistă ce apare în Lipsa şi în anii din urmă a fost adese ori inspirată deadreptul din cabinetul cancelarului Bismarck, aduse în ăilele aceste o denunţiaţie în termii cei mai aspri îndreptată României. Aceasta, aşa se susţinea, ar intriga în comisiunea dunăreană cu Rusia şi Anglia în contra monarchiei noastre, pe care statele amintite ar voi să o paralizeze cu totul în influenţa ei asupra Dunărei de jos. Foile jidane maghiarone abia apară să se arunce asupra statului învecinat, cu în maniera' cunoscută „Pester Lloyd“ d. e. tractează pe România, ca şi când graţia lui Itzig Veigelsberg ar dispune de soarta statului românesc.

Acuma însă vine din Bucuresci ddo 10 August n. o formală desmăntire inspirată de acel cuprins, că fama despre participarea României la intrige anglo-rusesci s'au născut pe timpul tocmai înaintea întregirii cabinetului românesc, când era vorba despre sporierea înrîurii ruseci în cercurile guvernamentale românesce. Totdeodată se accentuează, că nu există vre un conflict de interese în destinaţia orientală între Austria, Germania şi România.

Mai bună dovadă despre cordialitatea raporturilor dintre România şi Austro-Ungaria nu se poate decât visita Donnitoriului român Carol în

Ischl. Înaintea acestei fapte, vor trebui să amuţască toate cleverurile

Din Constantinopol se telegrafează ddo 10 August: Poarta e hotărâtă, a ceda Dulcigno Muntenegrenilor. „Polit. Coresp.“ comunică tot din Constantinopol: Poarta a hotărât a trimite trupe la Dulcigno, pentru a uşura soluţiunea destiniei muntenegrene. Vom vedea, dacă voinţa aparentă a Turciei e serioasă şi cum se va realiza.

Românii şi Grecii.

Transcriem din ăiarul „Fraşlia întru Dreptate“ din idiomul tracoroman într'al nostru, următoarele:

Tendinţele şi conduita Grecilor faşa cu Românii şi cu Albanezii din Macedonia şi din Epir-Tesalia, pe cari lucrează fără preget, ca să-i grecesce prin toate mijloacele de cari dispun şi mai ales prin scoalele şi prin bisericile, în cari învăţarea şi întrebunţarea limbii grecesce este impusă ca un fel de monopol pentru instrucţiunea publică, silesc pe aceste două popoare de rasă latină, să se intereseze şi să se îngrijiască mai mult decât ori-cine de deslegarea destiniei groco-turce, şi să privegheze, ca nu cum-vă se deee olovitură, de moarte ecistenţei limbii şi naţionalităţii lor, cu escutarea hotărării ce a dat conferinţa din Berlin. Prin nota colectivă a marilor puteri se recomandă s'au mai bine se impune ambelor părţi în litigiul, lucruri ce calcă nu numai drepturile şi interesele legitime de rasă ale Albanezilor şi Românilor ci încă şi ecistenţa lor naţională într'un mod evident şi inevitabil.

Grecii atentează la naţionalitatea Românilor şi Albanezilor, şi se silesc a 'i grecesca oprindu-i de a servi de limba lor, chiar când ei sânt locuitori şi cetăţeni ai statului otoman şi supuşii ai M. S. Sultanului încă şi aşa — dicem — abusând de nese prerogative, ce Sultani au acordat patriarhiei şi clerului ortodox, transformat în greco-fanariot în privinţa cultului supuşilor creştini, ei persecută şi pedepesc pe învăţătorii şi pe preoţii, cari îndrănesc să înveţe copii Românilor în limba lor maternă sau să facă serviciul divin în biserică şi să se roage lui D-đen românesc, precum vorbesc.

Publicul cunoaşte deja persecuţiunile, sau mai bine rebelul nedrept, ce Grecii oficial au declarat în contra limbii românesce atât prin presa greacă din Constantinopol şi din Atena, precum şi prin politico-religiosul lor şef în Turcia, patriarhul din Fanar. Publicul a cetit de sigur actele oficiale ale patriarhului şi arhierilor fanarioti, prin cari se constată în mod evident şi categoric, că limba română este proscriasă din partea lor în scoalele şi bisericile Românilor din Macedonia şi din Epir-Tesalia. Pe lângă aceasta, fapte notorie au dovedit într'un mod necontestabil, că institutorii şi preoţii Români, cari au avut curagiu: să introducă limba română în scoala şi în biserică lor, au fost şi sânt încă unii victime ai exclusivismului şi a arbitrarului sau a intrigilor patriarhiei şi arhierilor fanarului, cari calcă în picioare dorinţele legitime ale Românilor, şi resping în mod despotice justele lor cereri, manifestate pe cea mai legitimă, mai cuviniuoasă şi oficială cale: adică prin petiţiuni foarte logice şi rugătoare.

Dacă dar Grecii 'şi permit a comite asemenea călcări de drepturi şi nelegiuite atacuri în contra limbii şi a naţionalităţii Românilor, şi aceşti din urmă îndură atari persecuţiuni şi arbitrarităţi din partea Grecilor chiar în statul turcesc fiind, care oare va fi soarta lor, ca un popor cu individualitate a sa şi ecistând de sineşi, când pentru nefericirea lor, ţerile locuite de dênşii, s'ar aneşa Greciei, şi atunci

ei vor fi candamnaţi, să trăiască, şi să se conforme cu politica absorbisitoare a Grecilor?

În această privinţă raportăm şi cităm cuvântul d-lui R. Rangabe, distins filolog şi om de stat al Greciei, care a declarat şi mărturisit cu solemnitate în public, prin organul său de publicitate „Spectatorul“, din luna lui Mai 1853, că o mare parte dintre Românii şi Albanezii Macedoniei şi Albaniei au fost grecaşi, graţie exclusivismului şi înrîurii, ce are asupra lor limba grecească în scoalele şi în bisericile acestora; şi că dacă Macedonia şi Albania cu naturalele lor dependenţe, Epirul şi Tessalia, s'ar aneşa Greciei limba şi naţionalitatea Românilor şi Albanezilor, va dispărea numai de cât, contopindu-se cu limba şi cu naţionalitatea grecească.

În adevăr, eată ce s'a publicat atunci în această privinţă în „Spectatorul“ redigat de d. R. Rangabe: „Este sigur mai întăiu, că numai prin faptul aneşării cu Grecia, a ţerilor albaneze împreună cu naturalele lor dependenţe Tesalia şi Macedonia, elementul creştin (de sigur nu cel grecesc), să va găsi având faşa cu elementul musulman o superioritate, care va face să dispară ori ce antagonism între cele două religii. În momentul nirei (Albaniei, Macedoniei şi a Tesaliei cu Grecia), vor fi 3,000,000 *) creştini faşa cu 900,000 de Masulmani, din cari trebuie să se scadă îndată mai multe mii de crypto-creştini. Dîcînd însă: „triumf al elementului creştin“ se constată tot de o dată preponderanţa elementului grecesc (cum ? se constată aceasta?). Iar în ceea ce priveşte Albania de mijloc, acolo populaţiunea se compune de Albanezi şi de Români“. Aici d. R. Rangabe mai spune: „Coliti, vechiul şef al partidului francez din Grecia, generalul Hagi-Petro bancherii Sina şi Toşia, şi mai multe alte personaje ale epocii actuale, mai mult sau mai puţin distinse, sânt Români. Dar cine s'a gândit vre-o dată a-i numi alt-fel de cât Greci?“

„Actualmente — continuă autorul grec — Români cari nu mai au nici limbă, nici sentiment naţional, cari se le fie ale lor propii, sânt cu totul grecaşi (!) şi ei s'ar mira foarte dacă cineva le ar contesta calitatea lor de Greci“ (Timpul şi faptele n'au confirmat aserţiunile d-lui Rangabe).

Un memoriu rus secret dela 1864.

Deutsche Rundschau, în broşura sa pe August, publică testul unui Memoriu secret redactat în 1864 din ordinul principelui Gortiacoff, probabilmente pentru Ţarul Alesandru II, asupra adevăratelor scopuri ale politicei ruseci. De şi au trecut deja 16 ani de atunci, totuşi memoriul are încă însemnătatea lui; îl reproducem dar ca un document.

Memoriul indică în prima linie politica, ce Rusia trebuie să urmeze cu fie-care stat în parte. În privinţa Germaniei, Memoriul desemnă sfortările germane de uniune ca un pericol pentru Rusia, căci atunci Germania 'şi ar perde caracterul seu necofensiv. Când destinaţia slavă va fi pusă odată la ordinea ăilei, atunci Germania, după cum declară autorul, va arunca mare greutate în balanţă, şi încă în contra intereselor noastre.

Eacă ce dice partea din Memoriu care precizează atitudinea cabinetului rus faşa cu Austria:

„Întru cât va exista Austria noi trebuie să dorim, ca vecini, ca ia să fie în linie

*) NB. Din cele 3,000,000 de creştini ai Albaniei, Macedoniei şi Tesaliei, câţi s'ar alege Greci, dacă d. R. Rangab ar fi făcut scoalele curată scădînd din cifra totală de 3,000,000, creştini pe Albanezi, pe Români şi pe Bulgari? de ce a lăsat scoalela încărcată?

și trebuie să întreținem cu dăna cât se va putea mai bune relațiuni. Acest Stat ocupă o pozițiune atât de importantă la frontierele noastre, încât căderea sa ar provoca o încercătură anarhică ale cărei consecințe ar fi necalculabile și pentru noi. Este în interesul nostru ca Austria să manșină într-o stare de agregat toate elementele eterogene din care se compune, și să ne apere astfel de vre o turburare anarhică. Se poate ca această trebuință să ne fie neaplicată, dar caută să fie. Turburările interne din Austria s'ar revêrsa și asupra noastră: este vădit, că toate întreprinderile revoluționare contra Austriei se revarsă și asupra Poloniei. Toate aceste se pot schimba cu timpul și cu împregiurările. Astăzi însă este așa, și trebuie să ne orientăm după cele ce există.

"Acesta considerațiuni au produs un fel de apropiere între noi și Austria. În scopul de a putea opune o acțiune preventivă elementelor răsturnătoare, ce se desfășură în Europa, noi ne-am pus în înțelegere cu această putere. Este cu greu de a spune până unde va merge această comunitate, la care când am fi nevoiți să procedăm la o acțiune represivă. Aceasta va depinde nu mai și numai dela împregiurările și dela gradul în care vor fi angajate interesele noastre. Dacă Austria ar fi atacată în Ungaria, fără ca această criză să influențeze direct asupra Poloniei și să fie periculoasă pentru noi, apoi nu va trebui să repetăm acțiunea noastră dela 1849. În orice caz Maj. Sa împărțat își va păstra o deplină libertate de acțiune, și numai într-un cât o vor pretinde interesele noastre vom accepta o înțelegere cu cabinetul vienez. Dacă se va efectua atacul în Veneția, noi nu va trebui să intervenim, deși este în interesul nostru ca Austria să nu fie isgonită din Italia; forțele acele ale statului austriac, care ar fi absorbite în această feară, ne-ar fi periculoase dacă ar fi puse în pozițiune de a se putea concentra în Orient. Relațiunile noastre cu Austria au fost în totdeauna de o natură nesigură. Acest stat se va opune în totdeauna și din toate puterile sale la dezvoltarea noastră. Dar întrucât va fi în interesul nostru de a rămâne în calea cea veche, Austria va fi nevoită să ne urmeze. Trebuie să băgăm numai de samă ca ea să ne nu tirască mai departe decât trebuie să mergem.

Statele vecine pot tot atât de bine să se vatăme unul pe altul, cât să își aducă serviciul. De ordinare este în interesul lor să se modereze și să se înlăture o politică de sicane și de represalii, care poate conduce foarte ușor la dezavantajele lor. Dacă ele fiind seamă de divergențele lor, le ușurează și a își desvolta punctele lor de contact apoi ele pot trăi în pace și întrețină legături avantajoase. Astfel s'a făcut că noi, cu tot antagonismul nostru, n'am fost niciodată într'un reșel pe față cu Austria. Totuși aceste relațiuni nu pot fi manșinate decât numai într-un cât nu vom ave a refuli vechile socoteli. Deși luarea în stăpânire a Lombardiei de către Italia a plătit îndestul pierderea Basarabiei, totuși sunt încă destul de dureroase ranele, pe care Austria ni le a făcut pe timpul reșelului din Crimea.

De altmintearea nu se poate tăgădui că spre a putea conduce în adevăr evenimente, cineva trebuie să fie mai pre sus de pasiunile naționale, dar totuși îndeplinirea acestei condițiuni este foarte anevoioasă din cauza marel părți ce i-au opiniunea publică și presa în afacerile de Stat ale fie cărei țări. De aceea este trebuință de o egalitate de relațiuni, care nu există. Austria se compune dintr-o amestecătură de naționalități, care n'au nici o legătură între dănele și între care cea domitoare este cea mai mică la numer. Espusă din toate părțile la atingerile ostile ale Europei, statul austriac este ușor de rănit și se manșine numai printr'un echilibru minunat. Din contră, Rusia prezentă o puternică naționalitate omogenă, care nu și-a aplit decât la extremele sale frontiere câteva rase eterogene, pe care le domină cu preponderanța puterii sale. Rusia are puține atingeri directe cu Europa și în lăuntru este neatacabilă. Această contradicțiune este isbitoare; este o contradicțiune între un popor

pornit spre decadență și a cărui existență aștia mirare, căci căderea sa este inevitabilă și între o națiune puternică și în floarea forței sale, căreia i este rezervat un mare viitor. Sorții sunt prea negali. Austria poate să ne vatăme, dar mulțămia lui dumeșcu, nu avem trebuință de ajutorul ei. Fără noi ea nu ar pute să existe și ne ar fi foarte ușor să ne facem stăpâni pe dăna la cea dăntăiu ocaziune.

Pentru moment această nu este în interesul nostru. Întru că naționalitățile din care se compune Austria, nu vor ajunge la acea organizațiune publică și socială, care le înlesnește o existență independentă, căderea unei autorități legate la un loc, ar da semnalul pentru o disolvare, care ar pute să ne fie tot atât de periculoasă nonă ca și ci. Afară de aceste desvoltagea treptată a popoarelor Austriei la o viață politică este în natura lucrului, mai cu sama de când n'a reșit încercările politice austriace de a înăbuși aceste naționalități prin germanizarea lor. Austria nu mai poate să reziste a recunoaște naționalitățile în cestiune și a le acorda un loc în reprezentațiunea imperiului. Datoria noastră va fi de a face să se coacă aceste cestiuni desvoltage din partene elementele morale, care întăresc legatura cu conșanțiali și coreligionarii nostri. Totuși relațiunile noastre cu Austria vor trebui să ia o formă care va satisface pe deplin necesitățile prezentului, fără a vătăma într-un ceva pe acele ale viitorului. Aceleași teorii trebuie aplicate și asupra Turciei; Poarta visează o strînsă legătură cu noi și cu Austria spre a înăbuși principiul naționalităților. Dar nu trebuie să uităm, că în Orient principiul național este strins legat de cel creștin. Adevărate dibăcie constă aici, ca și față cu Austria, în capacitatea de a ține măsura, și în această privință s'a probat, că în politică alianțele sunt determinate prin interese, dar tot aceste interese determină în același timp durată și limita alianțelor.

"Românul."

Varietăți.

* (Comunitatea Sibiului) va ține adă la 5 oare după ameași ședința ordinară obișnuită.

* (Carol Domnitorul României împreună cu înalta sa soție) în călătoria sa spre Ischl a trecut Marți în 10 August st. n. la 2 oare p. m. prin Brașov, unde au fost întâmpinați pe peronul garei de comiteles suprem Szentiványi și de primarul Brennerberg. Domnitorul român călătorii *incognito* cu trenul accelerat regulat, însă într'un vagon al călii ferate române, care fu legat de trenul călii ferate ungare de ost. Principele Carol sosese adă la 2 oare p. m. în Viena, unde petrece însă numai o čl, pentru a pleca imediat apoi la Ischl.

* (Programa), adunării generale a „reuniunii învătătoarelor rom. gr. or. din comitatul Huniadoarei” ce se va ține în 7 și 8 Septembrie st. vechiu a. c. în Oraștie.

1. În ziua destinată corpul învătătoarelor prezenți va participa la celebrarea serviciului divin în biserica gr. or. din loc.

2. După celebrarea serviciului divin la 10 oare membrii „reuniunii” se vor aduna în școala gr. or. din loc.

3. Cuventul de deschidere de președintele „reuniunii”.

4. Raportul comitetului, despre activitatea sa în decursul anului expirat.

5. Alegerea comisiunilor pentru cenzurarea raportului comitetului, și pentru înscrierea de membrii noi.

După ameași

6. Raportul comisiunilor emise.

7. Disertațiuni, prelegeri practice, declamări și cântări.

8. Propunerile comitetului privoitoare la înaintarea scopului „reuniunii”.

9. Alte propunerii din partea membrilor.

La cas de a nu se putea executa programa în ziua primă restul programei se va amâna pre ziua următoare în 8 Septembrie st. v.

Prea on. d-ni protopresbiteri, sânt rugați a notifica ziua ținerii adunării generale, și prin circulari în tractul prea on. d-lor.

Comitetul „reuniunii.”
Ioan Popiu m. p., Ioan German m. p.,
prez. secretari.

* (Mulțămită publică). Subsemnatul îmi țin de cea mai sacră dotorință a exprima prea Venerabilului consistoriu achidicesan profunda mea mulțămită publică, de oarece prea venerabil același în nenumărate rânduri m'a ajutat în lipsese mele și ale familiei.

Porcești în 29 Iulie 1880.

Nicolau Bușca,
învătător.

* (Mulțămită publică). Creștinul gr. or. român din comuna bisericească Oarda de jos, George Șandor din zelul cătră sânta maică biserica a provădit biserica noastră cu un „Apostol” și „Proscomidia liturgiei”, ambe procurate din tipografia archidicesană. Numitul creștin, ca unul ce ține mult la înzestrarea casei lui dumeșcu, și la frumșeța și podoaba casei lui, s'a sacrificat într-un pomenirea lui și a urmașilor sei. Din partea subscrișului i se aduce prin această mulțămită publică. Dumeșcu s'el preamărească cu dumeșcu această puterea sa spre împlinirea de asemenea fapte creștinesci. Jertfa lui va fi primită la dumeșcu ca alui Avel, și binecuvântarea ceriului va plana asupra casei lui. Așa să facă toți creștinii evlavioși. Cel ce se jertfescă pentru înfrumșetarea casei lui Dumeșcu va fi laudat de slujitorii biserice și numele lui va fi scris în cartea celor drepti. Subscrișul în numele comunității bisericești i aduce pe calea aceasta mulțămită publică, asigurându-l că numele lui se va pomeni, cât va trăi subscrișul, la sântul jertfelnic.

Laurențe Cutean,
paroch gr. or.

* (Comitatul Brașovului) va ține în 14 Aug. n. o adunare generală extraordinară. Motivul acestei adunări este ziua născerei de 50 ani a Majestății Sale împăratului nostru Francisc Iosif I.

* (Trăsnet). Dumineca trecută descărându-se asupra satului Belin din comitatul Treiscaanelor (Háromszék) o vreme tare cu torenți de ploaie și grindină a trăsnit todeodată într-o șură, carea prinzând numai decât foc a aprins și alte nouă șuri, cari toate arseră până în pământ.

* (Mutare de tîrg). În comuna Sacs din comitatul Tolna, unde până acuma se ținea tîrgul de feară anual în 20 August n. în acest an se va ține excepționalmente în 16 Aug. n.

* (Arșița soarelui) a omorit în 3 Aug. în Elöpatak (Vâlcele) pre un tîner, care călătorind *per pedes apostolorum* pe drumul foarte lung din Belen până la Vâlcele a fost prea tare și prea lung timp espus arșiței soarelui.

* (Postă nouă) s'a deschis în 6 Aug. n. în Lipnicul mic, de unde pe fie-care și va comunica cu posta din Plavintza, ducend cu sine expedițiuni postale în greutate de câte 10 chilograme apoi assignațiuni postale și alte lucruri mai mărunte. De cercul oficiului acestuia postal se țin satele: Lipnicul mic, Matisova, Stanina, Lagno, Saros și Sepeș Sulin.

* (Căli ferate). Societatea austriacă pentru clădirea de căli ferate de stat în urma unei înțelegeri cu guvernul din România — după cum se scrie din București — a hotărât, a începe clădirea calei ferate orientale din Slatina și a o duce tot pe malul stîng al Oltului până la Dunăre, unde va trece în apropiere de Nicopole în Bulgaria și va merge prin aceasta până

la Slivno, unde va trece apoi și munții balcanici.

* (Uniformarea) servitorilor dela ministerul de justiție și de pe la toate tribunalele din Ungaria va intra în viață cu 1 Ianuarie 1881. Lăfărea uniformelor se face de institutul corecțional de feară.

* (Pesta bovină orientală) domnesce de present — după cum ne spune „P. Ll.” — în granița militară croato-slavonă dară numai în comunele Ogulin și Vidusevac. În Ungaria însă nu este nicăreă această boală de vite.

* (Intre doi școlari). Ai auzit Iorgule, că în noaptea trecută a isbutit un mare foc în fabrica din strada noastră?

Iorgul: Ce felos că o mulțime de case ard, numai afurisita noastră de școală nu mai arde!

* (Explicațiunea unei minuni). Într-o școală de băieți din Londra a avut loc următorul dialog între învățător și un școlar:

Învătătorul: Ce este o minune?

Școlarul: Nu știu.

Inv: Dacă s'ar întâmpla ca într-o noapte se răsăr Soarele, ce ai crede tu că este aceasta?

Școl: Eu așa crede că este Luna.

Inv: Dar dacă ți-ai spune un că este Soarele, cum ai numi-o tu aceasta?

Școl: Ași numi o domnule,..... minciună.

Inv: Dar eu nu mint nici odată: presupune dar că ți-ai spune că este Soarele ce te-ai gândi?

Școl: (După puțină gândire) Atunci așa crede că d-ța un ești treas.

* (Vitejile unei femei). Diarul parisian „Des Débats” povestescă următoarea istorie:

Prin halele Parisului se poate vedea în fie care dimineață o femeie cam de 55 ani, cu părul negru, cu fața încă juună și trăsuri energice, care vinde zarzavaturi. Ea se numește Anetta Drevon și a fost vivandieră în reg. 22 linie și reg. 2 de Suavi, pe cari le a însoțit în Africa, în Crimea, în Italia și la Rin. În Franția sânt 5—6 femei, cari poartă crucea legiunei de onoare, dar Anetta Drevon este singura care a primit-o pe câmpul de bătălie drept recompensă pentru vitejia sa cu arma.

Fapta s'a petrecut lângă Magenta. Doi soldați Austriaci au isbutit într-o luptă pept la pept d'a pune mâna pe steagul reg. 2 de Suavi. Anetta Drevon se aruncă în mijlocul ploaiei gloanțelor asupra Austriacilor omoară pe unul și rănește pe celalalt cu revolverul, înhață steagul și se întoarce cu dănsul la regimentul ei. Pentru această faptă strălucită ea a fost decorată cu legiunea de onoare.

Aceasta n'a fost pentru ultima dată, că s'a distins Anetta prin curajul ei. În rășoiul Franco-german ea a fost vivandieră în reg. 22 de linie, După un armistițiu ea a fost ocărită pe stradă de către un soldat bavarez; fără a se gândi mult ea scoate revolverul și împușcă pe soldat. Arrestat pentru acest fapt, un consiliu de rășoiu german din Metz o osindit-o la moarte. În ziua în care trebuia se fie escutată a sosit în Metz din întempera Principele Frideric Carol, care auzind că are să fie împușcată o femeie a cerut actele procesului, și a amănat execuțiunea. Patru zile în urmă a fost grațiată și trimisă acasă.

Această femeie curajoasă care a fost 30 ani vivandieră este născută la Clermont-Ferrand. În anul 1874 a avut audiență privată la Maresalul Mac Mahon care i-a dat un mic dar bănesc. Anetta a întrebunțat mică sumă primită pentru un comerț de zarzavaturi, asigurându-și astfel o independentă onestă.

Bursa de Viena și Pesta
din 10 August 1880

	Viena	Pesta
Renta de aur	108.30	108.40
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	83.15	83.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	93.30	93.75
Oblig. de stat dela 1876 de alo drumului de fer orient. ung.	86.25	86.50
Impozitul drumurilor de fer ung.	124.50	125.25
Obligațiuni ung. de rescumpărare pământului	94.25	93.—
Obligațiuni ung. en clausulă de sorțire	93.25	93.1/2
Obligațiuni urbariale temeșane	93.25	93.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	93.—	83.—
Obligațiuni urbariale transilvane	93.10	—
Obligațiuni urbariale erosto-slavonice	94.50	94.—
Obligațiuni ung. de rescumpărare (ceime) de vin	93.75	94.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	72.50	73.52
Datorie de stat în argint	74.30	73.—
Renta de aur austriacă	87.90	87.25
Sorți de stat dela 1880	130.25	131.—
Acețiuni de bancă austro-ung.	821.—	820.—
Acețiuni de bancă de credit ung.	252.55	255.50
Acețiuni de credit austr.	274.—	274.80
Sorți unguroși cu premii	112.75	113.—
Sorți de regularea Tisei	108.90	108.75
Argint	—	—
Galben	5.54	5.52
Napoleon	9.33/2	9.33
100 marce nemțose	57.60	57.60
London (pe polița de trei luni)	117.55	117.50

Economic.

Făgăraș, 6 August n. Pro. Hecolitră Grâu n. 8.—8.50; grânsescăreș n. 7—7.20; sâcără n. 5.—5.50; orș — ovės n. 3.60—4.—; cucuruz n. —; mălaiu n. —; Sămânța de cânepă n. 10—11; mazere n. —; linte n. —; fasole n. 5—6. cartofi (vechi) cu n. 1.50.—1.80; (noi) per litră — cr. pro 100 chilo: Slănină n. 70—80; sâu brut n. 38—42; sâu de lumină n. 56; unsoare n. 80; cânepă n. —; sēmēnța de in n. —; sâpun n. —; fână n. —; spirit pro grad cr. pro chilo: carne de viță 40—42 cr. carne de vițel —36—cr.; carne de porc 44—cr. carne de berbec 32 cr.; oauă — de — cr. Tergul de ași în încetă mai bine cercetat, ca cel trecut, dar totuși puține cereale. Sacerșii acuma e în putere

Budapesta, 7 August n. În săptămâna trecută au domnit tot acele împărțiri temporale, despre cari, am făcut amintire în raportul nostru trecut. Toată săptămâna a ploat, toate țiile erau însoțite de vremuri tari și grindini, cari precum am raportat în rândul trecut, au cășunat atât în capitală cât și în giurul ei pagube considerabile. Din norocire însă ele nu sânt nici pe departe așa de mari și simțibile, ca cele întâmplate prin Moravia și Silesia. Timpul din săptămâna trecută n'a fost însă așa cald, că cel descris în raportul trecut, apoi nici n'a putut fi, deoarece atâtea ploți îndelungate cu atâtea grindini dese au trebuit se schimbe temperatura, cu atât mai mult, cu cât eată că ne apropiem de țiile mai mult tomatnice decât de vară. Cu un cuvânt timpul în săptămâna trecută a început a se reci din și în și. Drumurile s'au cam desfundat, rîurile au început a se umfla și cărășile din comunele din pregiurul capitalei cătră capitală s'au îngreuit considerabil. Ploile au folosit însă foarte mult cucuruzelor, cartofilor și strugurilor, cari toate sânt foarte frumoase. Au deosebite ploile și desfundă drumurilor au avut înrîurina mare asupra negoțelor de toate soiurile. Prejurile tuturor s'au scumpit considerabil și trecerea cu deosebite cerealelor vechi a fost viaic. Așa notăm în deosebi:

Grăul la 60,000 m. m. a trecut cu n. 10—10.10; sâcără la 7—8000 m. m. cu n. 8.60—8.95; orzul cu n. 6.40; ovșul cu n. 6.40; cucuruzul cu n. 5.20—5.80; făina de astădată trecut mai bine; foarte bine însă trecură păștăioasele și adecă: fasolea cu n. 8—9; linte cu n. 10; mazerea cu n. 7—9; mălaiu cu n. 7—7.50; sēmēnța de in cu n. 12.50; sēmēnța de cânepă cu n. 8—8.50 (toate per 100 chilograme); lănila cu n. 2—3.50.

Porcii au fost tare căutați și între numărul total de 75,480 au fost din Ungaria de jos 4370, din România puțini de tot și din Ardeal debia vre-o 20 capete; unsoarea de porc cu n. 64; slămina cu n. 58; sâul cu n. 45—46; spiritul en gros cu n. 33.25; en detail cu n. 34.25 per 10,000 litre $\frac{1}{2}$; cartofii cu n. 2.80—3.

Peile de bou cu n. 112—115; de vacă cu n. 110—112; de vițel cu n. 190—195; de oaică cu n. 125—135; de miel cu n. 70—85 (toate per 102 dărbă); de cal cu n. 10—12 pârchea.

142—1880.

1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de a III clasă din Biscaria cu filia Șeulesci și colonia Pișchi în protopresbiteratul Devei, pentru ocuparea acesteia se escrie prin aceasta concurs cu terminul până la 1 Septembrie st. v. a. c.

Emolumentele sânt:

Casă parochială cu grădină de 350□ și toate superedificatele de lipsă pentru economie în materă, porțiune canonică 14 jug. pământ de classa I-a și a II-a parte arătoriu, parte feneț, stola usată.

În filia Șeulesci dela 70 nri de casă, câte o măsură de 22 cupe vechi de cucuruz sfărmit, o clacă ce se va presta de cătră toate familiile gr. or. și stola usată ca și în materă, ear' în colonia Pișchi stola încă neregulată; toate aceste laolaltă computeate dau un venit anual sigur de 400 fl. pentru care garantează comitetul parochial.

Doritorii de a ocupa această parochie au ași adresa suplicile lor instruite în sensul „statutului organic” și a regulamentului indicat la subscrisul.

Deva, 28 Iulie 1880.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Papiu, m./p.,
protopresb.

Nr. 145.

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de învățatoriu la școala confesională română gr. or. din Sânpetru prin aceasta se escrie concurs cu terminul până la 30 August a. c.

Emolumentele sânt:

a) salariu în bani gata 200 fl, ce se solvesce din casa alodială în rate trilaruare, cu prospect de a se ridica salariul egal cu al învățătorilor de naționalitate săsească.

b) parte la împărțirea liveșilor de earbă, loc pentru legumi, drept de a fi de 4 vite tragătoare în pășunitul comunei, care computeându-se la olaltă fac suma de 50 fl.

c) cuartir natural în edificiul școlaei, bucătărie, pivniță și edificie economică.

Dela concurenți se cere să fie absolvat cursul pedagogico-teologic în institutul archidiecean, să cunoască limbile patriei, și suplicile instruite cu atestatele scolastice și de calificățiune să se subștearnă până la terminul arătat la prea on. d-n protopresbiter tractual Ioan Petric în Brașov. Sânpetru, 10 Iulie, 1880.

În conțelegere cu d. protopresviter, ca inspector districtual de școale.

Comitetul parochial.

Nr. 65.

1—3

CONCURS.

La școala confesională gr. or. din comuna Lăpugiu de sus în protopresbiteratul Dobrei devenind vacant postul de învățatoriu, pentru ocuparea acestuia se escrie prin aceasta concurs cu terminul până la 1 Septembrie st. v. anul curent.

Emolumentele sânt:

Salariu anual 210 fl., cuartir și 10 stinginii de lemne; din aceste se va încaldă și școala.

Doritorii de a ocupa acest post vor avă a-și adresa suplicile instruite în sensul „statutului organic”, a dis-

pozițiunilor sinodale dela 1873 și a regulamentului congregual dela 1878, la subscrisul până la terminul de sus. Deva 28 Iulie 1880.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Papiu m. p.,
ppresbiterul Devei adm. prot. al Dobrei.

Nr. 142—1880.

1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de classa a III din Doboli-inferiori, cu filia Ilyefalu, în protopresbiteratul tractual al II al Brașovului se deschide prin aceasta concurs, cu terminul până la 29 August a. c.

Emolumentele sânt:

1. Dela 54 familii câte o clacă grău a 3 fl. și o clacă ovės a 2 fl.

2. Dela 38 familii din materă, și 11 familii din filie câte o ferdelă cucuruz sfărmit și una ovės.

3. Dela 28 familii mestecate din materă, și dela 15 familii mestecate cu alte confesiuni din filie câte o jumătate ferdelă cucuruz sfărmit.

4. Stolele îndatinate, și anunit cele statore în sinodul parochial ținut la 6/18 Iulie a. c.

Doritorii de a ocupa această parochie, au ași adresa petițiunile lor instruite, în sensul „Statutului organic” și a dispozițiunilor sinodale din anul 1879 la subscrisul până la terminul sus amintit, dela cari se cere să cunoască și limba maghiară.

Brașov, în 22 Iulie 1880.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric m. p.,
protopresbiter.

Nr. 138.

2—3

CONCURS.

Devenind vacante posturile de învățatori în comunele mai jos însemnate, se escrie concurs pentru ocuparea aceluora cu terminul până la 30 August a. c.

1. La Herman pentru classa a III-a cu salariu de 250 fl. v. a. din casa alodială, cu prospect de 300 fl. și $\frac{1}{3}$ din stola parochului ca cantor, și dela toată familia câte 7 litre bucate, ear' dela neorustici câte 25 cr. și locuință în edificiul școlaei.

2. La Dobêrlău cu salariu de 130 fl. v. a. în bani și bucate, având să poarte și serviciul de cantor la biserică, și cuartir gratuit în edificiul școlaei.

3. La Uzun, cu salariu de 130 fl. v. a. în bani, bucate și lemne, și locuință gratuită, pentru care emolumente va servi și ca cantor în materă și filii.

4. La Apața cu salariu de 60 fl. v. a. în bani, computeându-se și venitul stolei preoțesci $\frac{1}{3}$ pentru serviciul cantoresc.

Dela concurenți se cere să aibă cel puțin 4 clase gimnasiale, ear' pentru postul din Herman 4—6 clase gimnasiale, cunoștința limbii germane și maghiare, apoi a cântărilor bisericesti și a muzicii vocale pentru formarea unui cor, și să fie și cleric.

Concurenții vor adresa petițiunile lor la subscrisul provăduite cu documentele necesare.

Brașov, 12 Iulie 1880.

Inspectoratul școlor rom. ortod. din protopresbiteratul al II al Brașovului:

Ioan Petric m. p.,
protopresbiter.

Nr. 227 Plen.—1880.

3—3

CONCURS.

Devenind vacante următoarele stipendii:

a) din fondul mogaeen: un stipendiu pentru studenți la vre-o

universitate sau institut politehnic, de 500 fl.;

b) din fundațiunea francisciosefină: două stipendii de câte 60 fl. pentru școlari la gimnasiu, școala reala sau comercială;

c) din fundațiunea cologiană: două stipendii de câte 60 fl. pentru studenți români gr. or. la orice institut: pentru conferirea acestora se escrie concurs cu terminul până la 23 August a. c. vechiu.

Doritorii de a obține vre-unul din aceste stipendii sânt procești, a subșterne la consistoriul archidiecean până la terminul pus cererile sale instruite:

1. Cu atestat de botez și adeverință, că sânt Români gr. or.;

2. cu testimoniu scolastic de pe semestrul expirat, și în fine,

3. cu testimoniu despre starea materială a lor sau a părinților lor. Se observă, că la conferirea stipendiilor din fundațiunea cologiană se vor preferi, conform actului fundațional, *ceteris paribus*, tinerii din opidul Abrud, apoi preste tot cei din munții apuseni, ear' în lipsa acestora și alți tineri români gr. or. din archidieceasă.

Sibiu, 16 Iulie 1880.

Dela consistoriul archidiecean gr. or.

Nr. 196.

3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei vacante Birtin de classa III; protopresbiteratul gr. or. al Zarandului, se escrie concurs în urma concesiunii venerabilului consistoriu archidiecean de dto 5 Februarie 1880, Nr. 247/B.

Emolumentele impregnate cu această parochie sânt dela 90 case câte o ferdelă de cucuruz sfărmit, folosirea cimiteriului în mărime de un jug și stolele bine regulate, care toate computeate în bani dau un venit anual aproape la 320 fl. v. a.

Concurenții la această parochie au ași instrua petițiunile în sensul „statutului organic” și a le trimite oficiului protopresbiteratul gr. or. al Zarandului în Brad (Hunyádmegy) până în 26 August a. c. când expiră concursul.

Brad în 22 Iulie 1880.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nic. I. Mihelțianu m. p.,
prot. gr. or. al Zarandului.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoareasă, la școala română de fețițe greco-orientală din Cămpeni, se escrie concurs, până la 20 August a. c. st. vechiu.

Emolumentele sânt:

1. Salariu anual de 400 fl. v. a. solvind în rate lunare, anticipative.

2. Cuartir în natură, ori 10% după salariul anual,

3. 10 metri cub. de lemne, din cari se va încaldă și școala.

Concurențele au de a constata:

a) că au absolvat vre-o preparandie, cu succes bun;

b) că au atestat de calificățiune,

c) că sânt Române gr. or. și că posedă și limba maghiară.

Concursele astfel instruite, sânt de a se asterne până la terminul indicat, subscrisului oficiu protopresbiter al Abrud.

Comitetul parochial gr. or.

Cămpeni în 13 Iulie 1880.

Simeon Pasca, m./p., Ioan Palade, m./p.,
președinte, notariu.

Cu conțelegerea oficiului protop. gr. or. al Zlatnei superioare.

Ioan Gall m. p.,
protopop și adm. gr. or.

3—3